

FARNÍ ZPRAVODAJ

únor 2019

ročník 22

Církev československé husitské, farností Blansko a Vyškov, pro
Boskovice, Brťov, Černou Horu, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudici, Skočovou
Lhotu, Vítějeves, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice

BIBLICKÝ VERŠ NA MĚSÍC ÚNOR:

Netrapte se! Radost z Hospodina bude vaší záštitou.“

Nehemiáš 8,10

Milé sestry a bratři.

Fridrich Nietzsche, syn luterského faráře, pozdější student teologie, v jehož rodině byla z obou stran řada významných duchovních, se vyjádřil v odpovědi na svou kritiku křesťanství, že by byl křesťanem, kdyby viděl větší opravdovost křesťanů. V tom jednoduchém konstatování je řečeno všechno. Věhlasný filosof tzv. smrti Boha správně pojmenovává, že životnost náboženského přesvědčení, víra, stojí a padá se svými nositeli a tím, jak se projevují navenek. Svůj vztah s Bohem zpřítomňujeme ve svém svědectví života. Druhým na sobě představujeme Ježíše. Nietzsche je názornou ukázkou toho, že ani rodinné předpoklady, tradiční generační zakotvenost v jednom vyznání, ještě nemusí být zárukou toho, že synové budou sdílet víru svých otců a matek. Přichází mi na mysl jiný seminarista, básník stejně jako Nietzsche, který s ním sdílel obdobné společenské stigma křesťanského apostaty, český novinář, spisovatel a publicista Karel Havlíček. Kdybych všechno z jeho díla zapomněl, to jedině se mi vrylo do paměti snad až do konce mých dnů, Havlíčkův epigram Exempla trahunt – Příklady táhnou. Naučil jsem ho z paměti svým dětem a dnes a denně se přesvědčuji o veliké pravdivosti této moudrosti, kterou lidstvo poznalo už před tisíci lety, dostalo se i do Bible, a nejspíš z ní to Havlíček geniálně převedl do řeči vázané: „Co sám nerad, nečiň druhým, pravil kantor žáčku kdesi, třepaje ho za pačesy!“ Za těch pár veršů dlužím Havlíčkovi kytku na hrob. Půjdu mu ji tam položit se svými dětmi, protože to jsou ony, které mě utvrzují v tom, že oba sloutní muži, Nietzsche ve svém výroku a Havlíček ve svých verších, měli pravdu. A když už jsem v tom veršování, tak ještě do třetice, básník z mých nejoblíbenějších, Volkman, dedikuje svou báseň po ukvapených fackách synovi: Bezelstností ojiněná tvář, vydaná napospas otcovské autoritě. Mám v maličku právo silnějšího natož v celé ruce. Mé tváře rudnou včítkami... „Nechte maličkých přijít ke mně...“ A já jim nafackuji.

Příklady táhnou víc než slova, sdělují shodně tři moudří muži, každý po svém. Učíme se nápodobou. Vztah se svými rodiči navazujeme a prožíváme nejintenzivněji do tří let věku, tedy za dobu, během které prakticky ještě neznáme význam slov, vět a souvětí, přesto to, co od nich běh těchto tří let obdržíme, nás zásadně poznamenává na celý život. Nechci v žádném případě zpochybňovat význam slov v procesu zrání víry, naopak, jiné známé pravidlo říká, že víra je ze slyšení. Víra je založena na Slovu, nikoliv však ve smyslu neživé litery, ale právě živoucího Slova, které se stalo tělem. Naše víra je ztělesněným Slovem, takové slovo se však neomezuje pouze na to, co vypouštíme ze svých úst, ale jaké je naše celkové životní nastavení, jací jsme a jak žijeme. To všechno vytváří obraz toho, jak a čemu věříme.

Jeden moudrý biblista správně konstatoval, že lidé ve své většině nečtou Bibli, ale čtou nás křesťany. Odezírají nám naši víru nejenom z úst, co a jak o ní říkáme, ale na vlastní oči se mohou přesvědčovat, jak svou víru každodenně praktikujeme, jak ji uplatňujeme v řadě svých postojů, rozhodování, činů. Kolikrát jsme těmi kantory z Havlíčkova epigramu, kteří svatě deklamují zděděné pravdy, aniž by si uvědomili, že život přináší situace, které nejdou jednoduše vyřešit naučenou definicí.

A protože dnes svou promluvu ladím v uměleckém duchu, přidám ještě do čtveřice všeho dobrého. Svátka Karásek v jedné své písni na adresu neofresitelných držitelů a zastánců „své pravdy“ kriticky říká: „Bylo tady moře lidí, jestlipak sis vůbec všim. . . Pravda není, jó, pravda není vůbec všim.“ Jinak řečeno, nestačí jenom správně definovat to, o čem si myslíme, že máme před očima, co máme za „svou pravdu“, je třeba všimnout si člověka v jeho aktuální situaci – dítěte, žáka, partnera, lidí, kteří nás štvou i které máme rádi, blízké i vzdálené, a pokračuje zas a znova být, nebo alespoň snažit se být těmi, kteří se stanou bližním pro druhé. To je nejenom známá pointa podobenství o milosrdném Samařanu, to má být i vyznění a pointa naší víry v Krista, vtěleného Božího Slova, které se pro nás stalo člověkem. Svou víru nechat „zmasivnět“, dát jí tělesné kontury. Víra nás má kultivovat v tom, abychom své vlastní lidství naplňovali a uplatňovali ve vztahu k druhým lidem.

Když jsem si přečetl biblické texty dnešní neděle, chtěl jsem původně hovořit o důležitosti čtení Bible. V textu z proroka Nehemjáše v osmé kapitole mě fascinuje, jak se židovská popolitost shromáždí, aby od svítání až do poledne naslouchala slovům z knihy Zákona. Říkal jsem si, povzbudím je, tím myslím vás, abyste četli Bibli, ale pak mě moje přemýšlení odvedlo jinam, a tak říkám: ano, čtete Bibli, nebojte se ji otevírat, nebojte se i mluvit o tom, co jste v ní vyčetli, ale zároveň čtete pozorně ve druhých lidech a sami se stávejte pro druhé čitelnými skrze svou víru. Číst Bibli je často velice těžké, nerozumíme napsanému a tak čekáme, až nám to někdo vysvětlí – vnese trochu světla do naší nevědomosti, a s námi lidmi to je podobné.

Co třeba biblická hodina, kde se učíme aplikovat a číst Bibli pro svůj osobní, vlastní život? Nerozumíme si navzájem, mnohdy špatně v sobě čteme, jsme nesrozumitelní a nečitelní pro druhé, prosme proto, aby nás Bůh prosvětлил svou láskou, aby nám dal Ducha pokoje, smíření, odpuštění, aby se stal ten zázrak, a i na nás se mohlo naplnit to, co kdysi řekl Ježíš v synagoze v Nazaretu: „Dnes se splnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.“

To vám srdečně přeje bratr David

MODLITBA

Prosíme tě, Pane Bože, Otče náš, rozprostři ve všech ženách, mužích i dětech víc odvahy ke vzájemné něžnosti nejen ve slovech a gestech, ale i v jednání. Ať se neostýcháme na druhého se usmívat, pohladit jej, políbit, žertovat s ním. A zastav naše ústa, chtějí-li fňukat, nadávat na poměry a zkazit druhým náladu. Amen.

(Vaše sestra Jana)

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

4.–7. NEDĚLE PO ZJEVENÍ PÁNĚ

2. 2. Slavnost Hromnic

Uvedení Páně do Chrámu

SVÁTKY V MĚSÍCI ÚNORU

Hromnice – svátek Uvedení Páně do chrámu sobota 2.2. 2019

Svátek Uvedení Páně do chrámu, v západní křesťanské tradici, připadá na 40. den po slavnosti Narození Páně, tedy na 2. února. Prožíváme při něm biblickou událost popisovanou v evangeliu podle Lukáše v druhé kapitole, verše 21 až 39. Ježíšova matka Maria podle židovských předpisů byla po narození chlapce 40 dní rituálně nečistá. Po uplynutí této doby bylo její náboženskou povinností navštívit jeruzalémský chrám, podrobit se očistným obřadům a přinést Bohu zástupnou oběť za prvorozeného syna. Vše prvorozené totiž náleželo Bohu Ex 13, 2. Při návštěvě chrámu došlo k setkání se starcem Simeonem a prorokyní Annou. Simeon prorockým výrokem označil přinesené dítě za *světlo k osvícení pohanů a slávu izraelského lidu*. (Lukáš 2, 32)

Vzhledem k odlišnostem mezi východní a západní křesťanskou tradicí měl i vývoj svátku dvojí podobu. Východní praxi dosvědčuje poutnice Etherie, která kolem roku 400 popisuje svátek slavený v Jeruzalémě. Čtyřicátý den po Epifánii, což byl tenkrát jediný jeruzalémský svátek Ježíšova narození, se u chrámu Vzkříšení konalo veliké procesí. Kněz a biskup vysvětlovali přítomným událost popisovanou v Lukáš 2, 22.

Už o půl století později se objevuje označení tohoto dne jako *Svátku setkání*, a součástí obřadů je světelný průvod. Na západě, konkrétně v Římě, lze vysledovat liturgii tohoto svátku již od poloviny 5. století. Na 40. den po Narození Páně byl uspořádán světelný průvod. Takto byla prožívaná biblická událost v jeruzalémském chrámu a především Simeonův výrok o Kristu jako světle. Průvod se zároveň stal protiváhou pohanského zvyku, kdy se každý pátý rok začátkem února konal smírný průvod městem, tzv. *amburbale*. Proto se kladl důraz na kající ráz slavnosti fialovou liturgickou barvou. Žehnání svíce nesených v průvodu je doloženo ještě před koncem prvního tisíciletí v Gálii.

I v naší farnosti přijmeme světlo Kristovo a předáme druhým.

VÝZVA PRO VÁS

DOBROVOLNICTVÍ ANEB RŮZNÉ SLUŽBY VE FARNOSTI

Nejprve prosím, přijměte tři názory na dobrovolnou službu, práci a službu vůbec.

„Proč se stát dobrovolníkem?“

Asi jedním z nejčastějších motivačních prvků pro jakoukoliv činnost je v dnešní době finanční nebo materiální ohodnocení. Z dobrovolnictví nebo služba však člověk žádné finance nezíská, tak jaké jsou tedy pravé důvody k dobrovolnické pomoci, službě, práci?

Když jsem před několika lety sama začala s dobrovolnictvím, nebyla jsem si jistá, co přesně mám očekávat. Chtěla jsem tehdy být něčím prospěšná a trávit smysluplně čas. Začala jsem tedy s dobrovolnictvím u ekologické organizace „Zachraň jídlo“, která se zabývá problematikou plýtvání s potravinami. Chodila jsem na happeningy a workshopy, učila lidi, jak omezit plýtvání, jak vařit a nevyhazovat zbytky a také jsem jezdila na pole, sbírala s dalšími dobrovolníky přebytečnou zeleninu od farmářů a předávala ji potravinové bance, aby se dostala k potřebným. Další z mých dobrovolnických aktivit byla pomoci uprchlíkům v rámci iniciativy „Hlavák“. Tehdy jsme se s týmem snažili zajistit lidem, kteří byli v nouzi, jídlo, pití, oblečení, nocleh, jízdenky na vlak, kontakt s rodinou i poradenství. Píšu o tom především z toho důvodu, abych upozornila na skutečnost, že dobrovolnictví může být velice různorodé a nebývá vždy snadné. Člověk musí chtít obětovat své pohodlí, svůj čas, který je

v dnešní společnosti nedostatkovým zbožím, a také mnoho sil. Přes to všechno se to ale vyplatí a to nemluvím o penězích. Dobrovolnictví mi dalo více, než jsem očekávala. Krom toho, že jsem se setkala s mnoha zajímavými a inspirativními lidmi a dělala smysluplnou práci, což jsem původně hledala, jsem získala i spoustu nové síly. A právě radost a nová síla do života je to, co vás neočekávaně obohatí, když se rozhodnete pomáhat. V minulosti, když jsem pracovala jako koordinátorka dobrovolníků, jsem si všimla, že síla, kterou získáte dobrovolnictvím, převyší sílu, kterou při dobrovolnictví vydáte. Uvědomění si toho, že to, co děláte, je opravdu prospěšné, že to děláte bez nároku na mzdu a přesto z toho máte radost, že zvládnete přehodnotit to, co je v životě důležité a jít s čistými úmysly pomáhat, taková zkušenost je k nezaplacení! *Josefína*

Obdivujeme lidi, kteří když slyší volání o pomoc nebo se dozvědí o nějakém problému, neváhají, zabalí si pár nejnütnějších věcí a odjedou třeba do Afriky pomáhat do nemocnice nebo učit děti ve škole, pracovat do uprchlických táborů či odstraňovat následky nějaké živelné katastrofy. Obdivujeme je, nebo si třeba řekneme: těm je hej, když se nemusejí starat o rodinu, nehrozí jim, že přijdou o zaměstnání, to se jim pak snadno rozhoduje. . . Když jde o dobrovolnictví, nemusí to ale vždy být takhle velké činy. Patří sem i skutky malé a zdánlivě bezvýznamné – když například mamince pomůžeme umýt nádoby nebo uklidit, aniž se přitom ptáme, co za to dostanete, a jako odměna vám postačí její radost a pochvala. Tak to v našich životech bývá často – myslíme si, že je něco nad naše síly a možnosti – nedokážeme změnit politickou situaci, odvrátit ekologickou katastrofu, zachránit svět. Tímto pomyšlením celou záležitost pro sebe uzavřeme, aniž bychom hledali cesty, jak alespoň trochu my sami můžeme pomoci. *Eva*

Z evangelia známe Ježíše tak, že kde ho volali, tam pomáhal. Kde plakali, tam těšil. Kde hladověli, tam nasýtil. Když si to porovnáme sami se sebou, co vidíme? To, že chceme být moudřejší, než náš učitel. Když jsou konkrétní věci potřeba, hned máme tisíc výmluv, abychom prosbu nemuseli vyplnit. Ale to u skutečných křesťanů být nemá a nesmí. I věrný svědek Pána Ježíše apoštol Pavel nás vyzývá: „Jedni druhým břemena neste a tak plňte zákon Kristův.“ Snad se někdo zeptá: „Co za to budu mít, budu-li pomáhat svým bližním a budu mít s nimi soucit?“ I na tuto otázku můžeme slyšet odpověď Pána Ježíše.

„Všechno, co byste chtěli, aby vám lidé činili, činite i vy jim.“ Křesťan nemá čekat na odměnu podle světa. Tam, kde je veliká víra, je možný i veliký zázrak. Pán Ježíš nás vyzývá k pevné víře. Pokud nám bude scházet pevná víra, nic nám to nebude platné. Stejně tak nemůžeme bez víry čekat, že se dnes budou dít zázraky. *Helka*

Každý máme svoji práci, rodinu, povinnosti, koníčky...ale když se najde více lidí, kteří, jako dobrovolníci, udělají ve farnosti různé maličkosti nebudeme mít „uštvaného faráře“, který musí stihnout všechno možné, co mohou udělat další a on se může více věnovat nám... a stejně není v silách jednoho člověka, obsáhnou všechno.

Premýšleli jste někdy nad tím, co vlastně očekáváme nebo chceme po vlastním faráři? Mám kolikrát pocit, že to vědí jenom snoubenci, kteří chtějí svatbu. To se dveře „netrhnou“... Ale slavit v hojnějším počtu bohoslužby, aby když už do obce farář jede byla jeho služba „využitá“, chtít biblické hodiny, mít zájem poslat děti do hodin náboženství...na to už nemám po většinou čas a je pro většinu lidí všechno ostatní přece důležitější. Najdou se mezi námi dobrovolníci pro farní společenství?

Když byste to „o sobě“ věděli, nebojte se „o sobě“ říci!

Co je konkrétně potřeba?

Na prvním místě zájem o život, podpora a budování společenství farnosti. Napadlo vás, třeba... jaká by to byla síla, kdybychom každý z nás za rok přivedli do naší farnosti jednoho člověka?

Proč ne?

Co je konkrétně potřeba? Malá praktická nabídka:

Kostel, fara v Blansku, ale na dalších místech se to také týká péče místní kapli, kostel...

Úklid sálu, sociálního zařízení a farní kuchyně.
Údržba chodníku kolem fary a kostela.
Sečení trávy na farní zahradě a kolem kostela.
Roznášení Farního zpravodaje.
Péče o květinovou výzdobu v kostele.
Péče o květinovou výzdobu na faře (v oknech podle ročního období).
Provázení turistů s výkladem v kostele.
Pomoc p. kostelníkovi při úklidu a přípravě kostela před svátky.
Psaní článků a příspěvků do Farního zpravodaje.
Fotodokumentace bohoslužeb a farních akcí.

Čtení biblických textů při svatebních a pohřebních obřadech.
Přímělné modlitby při bohoslužbách.
Hudební doprovod při bohoslužbách na varhany.
Zaučení dalších zájemců o doprovázení bohoslužby hrou na varhany.
Doplnění hudebního doprovodu dalšími hudebními nástroji (kytara, housle...)
Zpívat v pěveckém sboru při bohoslužbách.
Vítání příchozích na bohoslužby.
Úvodní modlitba před bohoslužbou.

Doprovázení bratra faráře na bohoslužby do dalších míst ve farnosti.
Návštěvy lidí a příprava bohoslužeb v blanenském Senior centru.
Hlavní organizaci větších setkání ve farnosti (farní masopust, farní Silvestr, zahradní slavnosti...)
Pomoc při dílčích úkolech větších setkání ve farnosti (farní masopust, farní Silvestr, zahradní slavnosti...)
Spravování a aktualizace webových stránek farnosti.
Návštěvy a povzbuzení nemocných.
Návštěvy a povzbuzení vlašných členů farnosti.
Zajištění dopravy na bohoslužbu pro starší věřící.
Zapojení se do biblických hodin.
Zapojení se do modlitebního společenství.
Příprava a distribuce pozvánek na akce a setkání.

Budeme provádět volbu členů do rad starších. Lidí ochotných spolupracovat na řízení a službu ve farním společenství. Přemýšleli jste někdy nad tím, že byste chtěli být členy rady starších? Samozřejmě dalším nápadům a postřehům se meze nekladou.

Prosím, dejte o sobě vědět bratru faráři. Kdykoliv, jakkoliv s čímkoliv!!!

NAŠE POZVÁNÍ PRO VÁS

POTŘEBUJETE SI POPOVÍDAT, NĚCO PROBRAT NEBO DOMLUVIT, S BRATREM FARÁŘEM?

Pokud potřebujete cokoliv vyřídit, zeptat se nebo domluvit s bratrem farářem Martinem Kopeckým, zastihnete jej před bohoslužbami nebo po nich.

ÚŘEDNÍ HODINY ve farní kanceláři, tj. Rodkovského 5 v Blansku, jsou:

- *KAŽDÉ PONDĚLÍ od 16:00 do 18:30 hodin*

- *KAŽDÝ PÁTEK od 16:00 do 17:15 hodin*

nebo kdykoliv na telefonu 606 702 768.

BIBLICKÉ HODINY

Přátelská a příjemná setkání nad hlubším poznáváním Bible, výkladem jejího svědectví pro náš současný život. Často lidé říkají: „Bibli čtu nebo jsem čet a nerozumím tomu...“ „Proč nepřijdeš na biblickou hodinu? Učíme se Bibli porozumět a číst v ní pro svůj život.

Biblické hodiny se konají každé úterý v 17:30 hodin.

Překonejte ostych a přijďte. Opravdu záživně a fundovaně!

Nabízíme možnost konání biblických hodin i mimo Blansko a rádi. Ozvěte se, kdo a kde byste měli zájem o tento druh setkávání. **Prosíme o odpovědi na otázku: „Chcete mít u vás biblické hodiny“?**

NÁBOŽENSTVÍ PRO DĚTI

Děti se tvořivou formou, vyráběním, zpíváním a hrou učí znát a rozumět biblickým příběhům a základům naší křesťanské kultury. Proč nedát svému dítěti tuto vnitřní výbavu do života?

Jedna skupinka má své setkání každé úterý v 16:00 hodin a druhá v pátek v 18:30 hodin v Blansku.

Nabízíme možnost konání setkání pro děti i mimo Blansko a rádi. Ozvěte se, kdo a kde byste měli zájem o tento druh setkávání. **Prosíme o odpovědi na otázku: „Chcete mít u vás setkávání pro děti, klidně i doma ve vaší rodině“?**

RÁDI ZPÍVÁTE NEBO HRAJETE NA NĚJAKÝ HUDEBNÍ NÁSTROJ? NEMÁTE SI KDE A S KÝM ZAHRÁT?

Tak to jste zde na dobré adrese...Rádi mezi sebou přivítáme všechny, kteří si rádi zahrají a zapívají. Není potřeba se ostýchat, přijďte, všichni hrajeme a zpíváme pro radost, nejsme profesionálové...

Setkáváme se každé pátek v 18:30 hodin a v neděli v 8:30 hodin v Blansku.

JEDNÁNÍ RADY STARŠÍCH

V měsíci únoru se sejde rada starších na svém jednání v **pondělí 18. 2. v 18:30 hodin v Blansku.** Přijďte! Zveme k účasti.

SETKÁVÁNÍ PRO SNOUBENCE V BLANSKU

Začínáme přípravy pro snoubence na svátost manželství, kterou si darují v roce 2019.

Setkáváme se v sobotu 16.2. v 17:30 hodin.

SETKÁVÁNÍ – PŘÍPRAVY DOSPĚLÝCH NA KŘEST V BLANSKU

Začínáme přípravy pro dospělé na křest, který přijmou v roce 2019 o Velikonocích. Ozvěte se další zájemci o křest dospělých. **Setkáváme se v pátek v 18:30 hodin.**

SETKÁVÁNÍ CHLAPSKÉ SKUPINKY

Pohodové setkání k popovídání a sdílení životních zkušeností ve společenství mužské skupince.

Setkáme se v pátek 22.2. v 18:30 hodin.

CO MÁM DĚLAT, KDYŽ MI NESLOUŽÍ NOHY A CHCI JÍT NA BOHOSLUŽBY?

Léta funguje v našem společenství služba dovozu autem na bohoslužby a zpět domů. Nebojte se o ni požádat, kdokoliv a kdykoliv volejte bratru faráři a domluvte se s ním.

PROŽILI JSME

SILVESTR 31. PROSINCE 2018

Protože lednový farní zpravodaj vyšel o Vánocích, dovolte ještě malé ohlédnutí za silvestrovským večerem 31.12. 2018. Nejprve jsme se setkali při krásných silvestrovských bohoslužbách v kapli sv. Rodiny v Černé Hoře. Malý výšlap do kaple, zapadající sluníčko, krásné na prosinec poměrně teplé odpoledne. Potěšující byla účast padesáti lidí, kteří si udělali čas a přišli. Bohu díky, že i přesto, že se v kapli netopí, všichni vydrželi až do závěrečného „Narodil se Kristus Pán.“ Bohu díky!

Po večerních silvestrovských bohoslužbách Blansku jsme si tradičně losovali osobní biblické verše pro nový rok a ještě společně poseděli. Děkujeme za spoustu chutných pokrmů, milou zábavu, vzájemné rozhovory, soutěže a posezení. Rok 2018 jsme ukončili silvestrovskou půlnoční ve 23:00 hodin. Za hlaholení všech tří zvonů jsme společným zpěvem naší hymny a přípitkem před kostelem vstoupili do L.P. 2019. Trochu spánku a 1.1.2019 a ráno o svátku Jména Ježíš jsme věříme, přijali nový rok.

SLAVNOST ZJEVENÍ PÁNĚ 6. LEDNA 2019

V letošním roce jsme slavnost Zjevení Páně, lidově „Tří králů“ prožili v neděli. Přišli také mezi nás. Popřáli, vinšovali a zazpívali. Děkujeme za službu našich dětí.

EKUMENICKÝ TÝDEN MODLITEB

V měsíci lednu se tradičně na Blanensku i Boskovicku setkávají věřící ze všech církví ke společným modlitbám a čtení z Božího slova. V letošním roce výbor týdne modliteb připravil program, který nás postupně provedl texty a jejich výkladem. Každý večer, vždy jedna z církví, připraví ve své modlitebně nebo kostele program a pozve kazatele ke zvěstování z jiného společenství. V Blansku jsme byli hostiteli bratří a sester z dalších církví v pátek 18.1. a kazatelem večera byl bratr kazatel Jarek Kuben z Církve adventistů sedmého dne.

Obráceně, náš bratr farář, byl pozván na kazatelnu rovněž do Církve adventistů sedmého dne a to v pátek 11.1. na Roubaninu u Letovic a ve čtvrtek 17.1. v Blansku. Jednotlivá shromáždění po výkladu z Božího slova provází modlitby jednotlivých účastníků. Vždy jde o milé a požehnané duchovní setkání, ale zasloužila by si větší podporu, co se týče účasti. Program je vždy pečlivě připravený a každé společenství do něj vkládá jen to nejlepší. Představuje také rozmanitost obdarování jednotlivých společenství a farností. Po dobu jednotlivých shromáždění se koná také sbírka, která v letošním roce byla věnována na podporu pobytu handicapovaných dětí na společný pobyt u moře. Děkujeme všem za jakoukoli podporu těchto společných modlitebních setkání.

Dopis k přípravě na 100. výročí Církve československé husitské v roce 2020

Sestry a bratři, pozdravuji vás všechny v čase, kdy se přibližujeme k roku 2020, a tím i ke 100. výročí vzniku Církve československé husitské, ke kterému došlo v lednu roku 1920. Zahájili jsme již přípravné období jeho vyhlášením při bohoslužbě v lednu v roce 2017 v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze. Prošli jsme „rokem reformace“ v roce 2017, kdy jsme mohli poznávat významnost Husova reformačního působení, ale i reformního úsilí ThDr. Karla Farského, v evropských a světových souvislostech.

Loňský rok 2018, nesoucí se ve znamení 100. výročí novodobého státu, nám umožnil bližším způsobem rozpoznávat v historických a kulturních reflexích dobu, kdy naše církev vznikla a utvářela se. Letošní rok 2019 je označen jako „rok víry“ a připomeneme si v něm českou bohoslužbu o Vánocích 1919, která předcházela vzniku naší církve. Letošní rok je již vstupem k vlastnímu jubilejnímu roku 2020, který má mít ideové zaměření na „církve a společnost“.

Tento rok 2019 je přípravným rokem či rokem přípravy. Příprava je vždy důležitá a nepostradatelná, jak v duchovním životě – příprava na svátky a svátosti, tak i při organizování akcí. Příprava nemusí být vždy bezproblémová, ale důležitý je pak výsledek – průběh samotné akce, která se však nikdy neobejde bez důkladné přípravy. Příprava na akci nás může ve spolupráci s druhými sblížit, je-li vzájemná vstřícnost a ochota. K této přípravě akcí náleží v církvi nezastupitelným způsobem modlitba, neboť nejen naše příprava a úsilí jsou důležité, ale zdar přichází z Božího přispění a požehnání (Ž 127,1; J 15,5). Významné jubileum stoleté cesty pod Boží milostí může prohloubit náš vztah k vlastní církvi a posílit naše společné i osobní vědomí, proč jsme členy právě Církve československé husitské a proč právě v ní chceme naplňovat křesťanské poslání v současnosti i v budoucnosti.

Toto poslání je vystiženo mottem: „100 let služby Bohu – 100 let pomoci člověku.“ Církev je místem, kde sloužíme Bohu především v liturgii i dalšími způsoby (Ž 2,11; Ř 12,11). A máme tak činit s opravdovou úctou a celým srdcem (1 Sa 12,24). Naše církev byla v minulých desetiletích, je v přítomnosti a má být i v budoucnosti prostředím Kristovy lásky, kde si navzájem pomáháme (Iz 41,6; Sk 20,35). Pomocí se myslí jak jednorázové podání pomocné ruky člověku v čase krize a nouze, tak i trvalá duchovní starostlivost a schopnost napomáhat k rozvíjení důstojného lidství (Ř 12,8). Církev žije, plní své poslání a rozvíjí svoji službu Bohu a pomoc lidem v konkrétním prostoru, kterým je náboženská obec.

Proto 100. výročí je pro vás duchovní a členy rad starších výzvou k uspořádání připomínkových akcí v jednotlivých náboženských obcích, případně v širší spolupráci v rámci vikariátů a diecézí. Současně deklarujeme vnitřní duchovní i viditelnou jednotu naší

církve při celocírkevních akcích. Hlavní akce roku 2020 se uskuteční v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze dne 11. ledna – slavnostní bohoslužba, v Národním domě v Praze na Smíchově dne 1. června – slavnostní shromáždění, a také v rodišti dr. Karla Farského ve Škodějově v Podkrkonoší dne 13. června – celocírkevní pouť. Připomínat si vznik, události a osobnosti Církve československé husitské znamená, že nejsme lhostejnými k vlastní minulosti, ale tím ani k přítomnosti a budoucnosti.

Kéž nás Bůh v tomto čase naší přípravy na významné jubileum v roce 2020 vede svým Duchem a spojuje nás v bratrské spolupráci.

S přáním Kristovy lásky a pokoje vám všem

Tomáš Butta, patriarcha církve

Čas po Zjevení Páně Leden L.P. 2019

VZDĚLÁVÁNÍ VE VÍŘE

PROČ SE ŘÍKÁ... „NÁVRAT ZTRACENÉHO SYNA“

„Konečně zmoudřel, pochopil rady svých rodičů a uznal je. Je to jako návrat ztraceného syna.“

Tento příběh vyprávěl farizeům Ježíš. Jeden muž měl dva syny. Jednoho dne přišel k otci ten mladší a povídá: „Otče, jdu do světa, dej mi můj díl majetku.“ Ač se to otci nelíbilo, část jmění, která mladšímu ze synů připadala, mu dal. Pochopil, že mladší syn chce jít vlastní cestou, nechce už dál bydlet s rodinou. Syn sebral peníze a vydal se na cestu do světa. V dalekých zemích žil rozmařilých životem. Utrácel, nestaral se o peníze, které dostal, až všechno, co z domova měl, utratil. Nezbyvalo mu nic jiného, než si najít práci. Jenže to nebylo lehké, protože v zemi, kde zrovna žil, nastal hlad a o všechno byla velká nouze. Nakonec syn našel práci u jednoho místního boháče. Pásl vepře, ale sám neměl pořádně nic k jídlu. „I nádeníci u mého otce dostávají chleba a já nemám nic,“ začal marnotratný syn vzpomínat na otcův dům. Rozhodl se, že se vrátí.

Když se blížil, pln obav, k otcovu domu, otec ho už z dálky spatřil. Vyběhl mu naproti, objal ho a radoval se, že zase vidí svého ztraceného syna.

„Otče, zhřešil jsem, nejsem už hoden nazývat se tvým synem. Dovol ale, abych se stal jedním z tvých nádeníků a pracoval pro tebe,“ kál se neposlušný synek. Jenže otec byl rád, že se jeho ztracený syn vrátil s pokorou domů. Prikázal přinést krásné šaty a syna do nich oblékli a uspořádal velkou hostinu. „Radujme se, buďme veselí, protože tento můj syn byl mrtev, ale zase žije, ztratil se a byl nalezen!“ volal dojatě otec.

Když starší bratr uslyšel hudbu a ucítil vůni pečinky, ptal se, co se děje. „Vrátil se tvůj mladší bratr a otec je štěstím bez sebe,“ odpověděl mu. Jenže staršímu synovi se to vůbec nelíbilo. „Otče, já jsem nikdy neporušil tvůj příkaz, pracuji na tvých polích už řadu let a nikdy jsi pro mě hostinu neuspořádal,“ stěžoval si. „Ale když se vrátí tvůj mladší syn, který všechno, co jsi mu dal, prohrál, je z toho sláva,“ domlouval ten starší otcí. „Synu,“ odpověděl otec, „ty žiješ se mnou. Všechno, co mám, co je moje, je i tvoje. Teď se ale raduj, protože tvůj mladší bratr, můj syn, byl ztracen, ale vrátil se a je nalezen!“

A tak toto Ježíšovo podobenství o marnotratném synovi vstoupilo do úsloví.

„Návrat ztraceného syna“ znamená, že uznáme svou chybu, pochopíme, že to s námi druzí mysleli dobře, a že v mnoha věcech měli pravdu.

TŘETÍ DÍL: Jak svědčit? Jak reagovat na posměch nevěřících?

Lidi kolem se mě často ptají, kde беру jistotu, že existuje Bůh a že po smrti existuje život. Já jsem si pochopitelně jistý. Jak na to ale mám reagovat? Jaké nabídnout „důkazy“? Potřebuji já nějaký důkaz? Prý ano, když věřím, že „prý“ potřebuji sám pro sebe mít důkaz, že to, v co věřím, existuje. Dokonce mám mít strach, že se celý život modlím zbytečně a ani to nepoznám, když po smrti bude „nic“. Jak může být nic? Já nepochybuji, ale můžete mi dát nějaký návod, jak reagovat? Někjaké učené odpovědi? Které by samozřejmě nikoho neprovokovaly, ale napověděly, popř. ukázaly dobrou cestu?

Namísto „důkazů“ a argumentů lidem předkládám „svědectví“

Ahoj.

Není úplně snadné na ně odpovědět. Domnívám se totiž, že neexistuje žádný „soubor důkazů“, po kterých člověk uvěří. Navíc mnoho diskutujících často nehledá pravdu, ale snaží se pouze dokázat něčí zdanlivý omyl. Každopádně definitivní jistotu skutečně získáme až po smrti. Proto to je víra.

Problém je také v tom, že v křesťanství jde především o VZTAH. Vztah mezi člověkem a milujícím Bohem. Bohem, který obětoval svého syna Ježíše Krista za záchranu nás všech, protože každého z nás miluje. Podobně jako v ostatních vztazích, i zde platí, že láska není vidět. Proto patrně Exupery říká, že co je důležité, je očím neviditelné. I kdybych rozdělil svou ženu na milion kousků, lásku bych nenašel. Přesto vůbec nepochybuji o tom, že mě miluje. Může se ale leckdo ptát, kde беру tu jistotu, že mě miluje. A jestli to opravdu myslí vážně. Jaké mám důkazy?

Její láska (podobně jako ta Boží) se projevuje v jejím chování, podobně jako by se měla láska projevat v životě křesťana. Těžko tomu ale uvěří ten, kdo lásku nikdy nezažil. Podobně jako je možné někomu vyprávět romány o zamilovanosti, dokud ale nebude mít vlastní zkušenost, budou to pro něj pouze prázdná slova...

Tím, že jsem poznal Ježíše jako někoho, kdo je skutečný, živý a kdo za mě položil svůj život, věřím mu a chci ho následovat. Dnes a denně s ním mohu být v kontaktu, mohu se od něj učit i se nechat milovat. Víím tedy, že je „více než tesař“ (doporučuji k přečtení stejnojmennou knihu jejíž autorem je Josh McDowell; lze tam najít různé historické důkazy). Tím, že jsem Ježíše osobně poznal a důvěřuji mu, věřím také, že je pravda i to ostatní, co říká. Tedy že existuje život po smrti a že proto přišel, aby mě zachránil.

Ještě jedna věc je důležitá. Farizeové a zákoníci viděli Boží skutky, přesto jejich srdce zůstalo tvrdé. V rozhovorech může zaznít tisíc geniálních argumentů, přesto je člověk nepřijme. Je tedy nutné prosit o vedení a světlo Ducha svatého - do všech těchto rozhovorů (před, během i po), aby se slova dotkla srdce daného člověka. Tedy aby Bůh pronikl až k srdci dotyčné osoby a dal mu poznat svoji lásku.

Namísto „důkazů“ a argumentů lidem předkládám „svědectví“ - tedy mluvím o tom, co s Bohem zažívám já, kým je pro mě osobně, jak mi pomohl, kdy a jak mě pozvedl a jak působí v mém životě. Případně se s nimi mohu modlit. Pokud totiž učiní zkušenost s Boží láskou, již nebudou potřebovat argumenty ani důkazy...

Buď tedy světlem ve tmě

**Od nového roku nás bude provázet nový seriál na pokračování s názvem:
„Na Hlubinu“.**

Jeho snahou je povzbuzení k hlubšímu vyučování ve víře a probírání náročnějších témat pro každodenní praxi v našem životě s Bohem i jeho nárocích na nás!

DRUHÝ DÍL: „NÁLEPKY“

„Dověděl jsem se totiž o vás z domu Chloé, bratří, že jsou mezi vámi spory. Myslím tím to, že se mezi vámi říká: Já se hlásím k Pavlovi, já zase k Apollovi, já k Petrovi, já ke Kristu. Je snad Kristus rozdělen? Což byl Pavel za vás ukřižován? Nebo jste byli pokřtěni ve jméno Pavlovo? ... Když se jeden z vás hlásí k Pavlovi a druhý k Apollovi, neznamená to, že jste lidé světa? Kdo je vlastně Apollos? A kdo je Pavel? Služebníci, kteří vás přivedli k víře, každý tak, jak mu dal Pán. Já jsem zasadil, Apollos zaléval, ale Bůh dal vzrůst;

Jsmo spolupracovníci na Božím díle, a vy jste Boží pole, Boží stavba. ... A tak ať se nikdo nechlubí lidmi. Všechno je vaše, ať Pavel nebo Apollos nebo Petr, ať svět nebo život nebo smrt, přítomnost nebo budoucnost, všechno je vaše, vy však jste Kristovi a Kristus je Boží. ... Nevyslovujte proto soudy předčasně, dokud Pán nepřijde. On vynese na světlo to, co je skryto ve tmě, a zjeví záměry srdcí; tehdy se člověku dostane chvály od Boha. Toto jsem, bratří, kvůli vám vztáhl na sebe a na Apolla, abyste se na nás naučili, co znamená ‚ne nad to, co je psáno‘, a nikdo se nepyšnil jedním z nás proti druhému.“

1. list Korintským 1:11-13, 3:4-6, 3:9, 3:21-23, 4:5-6

Zdá se, že lidé mají odvěkou tendenci používat nejrůznější nálepky nebo škatulky k tomu, aby definovali sami sebe nebo druhé. Mnozí pojmenovali svá hnutí po jejich zakladatelích, vůdcích nebo klíčových důzdech. Oblast teologie a církevních doktrín či názvů není v tomto ohledu nijak výjimečná. I dnes se tu setkáváme k modlitbám jako členové různých církví a teologických tradic a proudů. Luteráni, husité, baptisté, evangelíci, letniční a členové mnoha dalších denominací. Názvy a „jmenovky“ jsou více či méně užitečné a během času často mění svůj význam, obsah i použitelnost. Objevují se jmenovky nové a staré jsou zavrhovány.

Každá z církví se pokouší co nejpřesněji systematizovat svou teologii a definovat svá klíčová přesvědčení, protože věří, že právě její pohled nejlépe odráží ten Boží. Jistě je také třeba být vděční velikánům teologie, kteří systematizovali své pochopení Písma. Každý teologický systém ale má tendenci stát se někdy tak silným, že začíná určovat, co Písmo může a nemůže znamenat. Takže „brát Boží slovo vážně“ se ve skutečnosti začne rovnat nároku bezvýhradně přijmout daný teologický systém a celé Písmo jeho definicím přizpůsobit. Naše teologické systémy ale nikdy nejsou neomylné a Písmo nad nimi musí vždy zůstat jako trvalá korekce a autorita. Jinak se nakonec stane naší autoritou pouze kanonizovaná verze naší teologie a nikoli Písmo samotné. Všichni jsme porušení hříchem a také naše teologie má vždy svá slepá.

K interpretaci Písma přicházíme vždy se sadou předporozumění i předsudků, a to jak filosofických, tak teologických. Je tak je při četbě Písma vždy nutné se ptát, zda mé čtení textu více ovlivňují mé teologické či církevní brýle nebo Písmo samotné. Jmenovky a názvy mají ale i jedno riziko. Dostanete-li otázku, zda jste evangelikál, katolík, husita, luterán nebo pravoslavný, jste automaticky tlačeni do škatulky. Jste Apollův, Petřův nebo Pavlův? Vaše

odpověď pro mnohé bude dokonce znamenat, zda vás budou považovat za skutečné křesťany.

Vzájemné „zaškatulkování“ ale nakonec vede jenom k tomu, že se už nezabýváme tím, co o dané věci říká Písmo samotné nebo čemu dotyčný člověk či církev skutečně věří. Apoštol Pavel však má ve své loajalitě jasno – „Vy však jste Kristovi a Kristus je Boží“. Sám apoštol Pavel byl ohledně nálepek velmi obezřetný. Jeho slova „Je snad Kristus rozdělen? Což byl Pavel za vás ukřižován?“ jsou varováním pro každého, kdo snadno soudí, kdo je a kdo není následovník Kristův. Abychom se „naučili, co znamená ,ne nad to, co je psáno“.

Ano, dělí nás mnoho teologických rozdílů, odlišností v církevní praxi i strukturách našich církví, ale nic z toho nás neopravňuje k pohrdání nebo snižování druhých. Nic z toho neznamená, že bychom neměli vést rozhovor o klíčových teologických otázkách nebo předstírat, že jsme v nich vždy zajedno. To ale, jaký máme vztah s druhými a jak dokážeme komunikovat s těmi, s nimiž nesouhlasíme, je neméně podstatné.

MODLITBA

Náš brněnský bratr biskup J. J. Dovala nás již od počátku svého biskupského poslání zve k modlitbě. Každý den ve 20:00 hodin nás zve k připojení se k ostatním bratřím a sestřám, kterým nejsou věci lhostejné. Chtěla bych nás opět všechny v tento i jiný čas povzbudit: „Zapojme se také“. Když vám to nevychází ve 20:00 hodin, modlete se kdykoliv v jinou hodinu. Inspirujte se modlitbami, které máme v kancionálu nebo vlastními slovy. Každý měsíc bych vás chtěla poprosit, připojujme i společné modlitební úmysly. Budu se snažit je zde pro nás připravovat. Když mi pošlete svoje prosby, budu moc ráda. S vámi na Vyškovsku se vidím na bohoslužbách, můžete mi je předat osobně, vy na Blanensku můžete svoje modlitební úmysly poslat po bratru faráři.

Ludmila Hadačová

Přímluvná modlitba není pouze předkládáním seznamu našich žádostí Bohu, ale ochota vyjít a být Bohu k dispozici, pokud i mě chce použít k jejich vyslyšení. Je vyjádřením vztahu s Bohem i lidmi.

Pamatujme v únoru 2019, prosíme za:

- ✓ jiné sbory a farnosti v našem městě. (Žehnejme si navzájem napříč církvemi, abychom rostli v poznání Ježíše Krista a byli jeho učedníky a svědky.)
- ✓ obnovu a posílení slábnoucích sborů a zakládání nových sborů ve vašem okolí.
- ✓ vedení vašich sborů, aby měli odvahu vést i moudrost spravovat Kristovu církev.
- ✓ to, aby Bůh chránil svou církev i naše sbory od destruktivních konfliktů a zbytečných sporů.
- ✓ projekty, kde církve spolupracují v našem městě nebo zemi napříč denominacemi.

BOHOSLUŽBY V ÚNORU 2019

Pátek	1.2.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota Uvedení Páně do chrámu <i>Text evangelia: Lukáš 2,22-40</i> <i>Zpíváme píseň: 69, 502</i>	2.2.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
		16:00	Vítějeves	Obřadní síň úřadu městyse
		17:30	Lysice	Obřadní síň úřadu městyse

Neděle 4. neděle po Zjevení Páně Text evangelia: Lukáš 4,21-30 Zpíváme píseň: 115,85,335	3.2.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostelík
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Švábenice	Obřadní síň úřadu městyse
Pátek	8.2.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	9.2.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 5. neděle po Zjevení Páně Text evangelia: Lukáš 5,1-11 Zpíváme píseň: 71	10.2.	8:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny Senior centrum
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Křtiny	Obřadní síň obecního úřadu
		16:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
		17:00	Račice	Sbor Páně
Pátek	15.2.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	16.2.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 6. neděle po Zjevení Páně Text evangelia: Lukáš 6,17-26 Zpíváme píseň: 40	17.2.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
Pátek	22.2.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	23.2.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 7. neděle po Zjevení Páně Text evangelia: Lukáš 6,27-38 Zpíváme píseň: 12,186	24.2.	8:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny Senior centrum
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Křtiny	Obřadní síň obecního úřadu
		16:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
		17:00	Račice	Sbor Páně

Tvořte s námi náš Zpravodaj – čekáme i na Vaše příspěvky a náměty. Kontakt: telefon na farní úřad 606702768; e-mail: fararmartin@seznam.cz; www.fb.com/drevenykostelikblansko
www.drevenykostelik.cz www.kostelyvyskovsko.hu.cz www.fararmartin.digiinfo.eu
Farnost Blansko č. účtu 244035648/0300 ; Farnost Vyškov č. účtu 1560157369/0800

Nakonec pro usmání i naše zamyšlení:

„Víte, proč tak málo farářů jezdí mercedesem?“ „Protože ten stojí nekřesťanské peníze.“